

“मीठे बच्चे- अविनाशी ज्ञान रत्नले तिमीलाई राजा बनाउँछ, यो बेहदको स्कुल हो, तिमीले पढ्नु र पढाउनु छ, ज्ञान रत्नहरूले भोली भर्नु छ ।”

प्रश्न:- कुन बच्चाहरू सबैलाई प्यारो लाग्छ ? उँच पदको लागि कुन पुरुषार्थको आवश्यकता छ ?

उत्तर:- जुन बच्चाले आफ्नो भोली भरेर धेरैलाई दान गर्छन्, उनीहरू नै सबैलाई प्यारो लाग्छ । उँच पद प्राप्त गर्नको लागि धेरैको आशीर्वाद चाहिन्छ । यसमा धनको कुरा छैन, ज्ञान धनबाट अनेकौंको कल्याण गरिराख । प्रसन्नचित्त (खुशमिजाज) र योगी बच्चाहरूले बाबाको नाम प्रत्यक्ष गर्न सक्छन् ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबा बसेर रूहानी बच्चाहरूलाई सम्भाउनुहुन्छ । बच्चाहरूले जानेका छन्- हामीलाई अब फर्केर घर जानु छ, पहिले कति पनि जानेका थिएनन् । बाबाले बच्चाहरूलाई सम्भाउनुहुन्छ, यिनले सम्भाएको पनि ड्रामा अनुसार अब सही देखनमा आउँछ । अरू कसैले पनि सम्भाउन सक्दैन । अब हामीलाई फर्केर घर जानु छ । अपवित्र कोही पनि फर्केर जान सक्दैन । यो ज्ञान पनि यसै समय मिल्छ, एक बाबाले नै दिनुहुन्छ । पहिले त यो याद गर्नु छ कि हामीलाई फर्केर घर जानु छ । बाबालाई बोलाउँथ्यौ, केही पनि थाहा थिएन । अचानक जब समय आयो, तब बाबा आउनुभयो । अब नयाँ नयाँ कुराहरू सम्भाइरहनुहुन्छ । बच्चाहरूले जान्दछन्- अब हामीलाई फर्केर जानु छ, यसैले अब पतितबाट पावन हुनु छ । नत्र भने सजाय खानुपर्छ, अनि पद पनि भ्रष्ट हुनेछ । यति धेरै फरक छ जस्तै, यहाँ राजा र प्रजाको हुन्छ, त्यस्तै त्यहाँ राजा र प्रजा बन्छन् । सारा कुरा पुरुषार्थमा आधारित छ । अब बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी स्वयम् नै पतित थियौ तब त पुकाथ्यौ । यो पनि अहिले तिमीलाई सम्भाइन्छ । अज्ञानकालमा यो कुरा बुद्धिमा रहँदैन । बाबा भन्नुहुन्छ- आत्मा जो तमोप्रधान बनेको छ, त्यसलाई सतोप्रधान बन्नु छ । अब सतोप्रधान कसरी बन्ने ? यो पनि सिँढीमा सम्भाइएको छ । यसको साथसाथै दैवी गुण पनि धारण गर्नु छ । यो हो बेहदको स्कुल । स्कुलमा गुड, बेटर, बेस्टको रजिस्टर राख्छन् । जो सेवाधारी बच्चाहरू छन्, ती धेरै मीठा छन् । उनको रजिस्टर राम्रो छ । यदि रजिस्टर राम्रो छैन भने उमङ्गमा रहँदैनन् । सारा आधार पढाइ, योग र दैवी गुणहरूमा छ । बच्चाहरूले जान्दछन्- बेहदका बाबाले हामीलाई पढाउनु हुन्छ । पहिले हामी शूद्र वर्णका थियौं, अहिले ब्राह्मण वर्णका हौं । प्रजापिता ब्रह्माका सन्तान हामी ब्राह्मण हौं, यो त धेरैले बिर्सिन्छन् । जबकि तिमीले बाबालाई याद गर्छौ भने ब्रह्मालाई पनि याद गर्नुपर्ने हुन्छ । हामी ब्राह्मण कुलका हौं- यो पनि नशा चढ्नुपर्छ । बिर्सिन्छन् भने यो नशा चढ्दैन । हामी ब्राह्मण कुलका हौ, फेरि देवता कुलका बन्नेछौं । ब्राह्मण कुल कसले बनायो ? ब्रह्माद्वारा मैले तिमीलाई ब्राह्मण कुलमा लिएर आउँछु । ब्राह्मणहरूको यो राज्य (डिनाइस्टी) होइन । सानो कुल हो । आफूलाई अहिले ब्राह्मण सम्झन्छौ भने देवता पनि बन्नेछौ । आफ्नो धन्दामा लागेपछि सबैकुरा भुल्छन् । ब्राह्मणपन पनि बिर्सिन्छन् । धन्दाबाट मुक्त भएपछि फेरि पुरुषार्थ गर्नुपर्छ । कसै-कसैलाई धन्दामा धेरै ध्यान दिनुपर्ने हुन्छ । काम पूरा भयो फेरि आफ्नो कुरा । यादमा बसिहाल । तिम्रो पासमा ब्याज पनि धेरै राम्रो छ, यसमा लक्ष्मी-नारायणको चित्र पनि छ, त्रिमूर्ति पनि छ । बाबाले हामीलाई यस्तो बनाउनु हुन्छ ! यही मनमनाभव हो । कसैलाई बानी पर्छ, कसैलाई पर्दैन । भक्ति त अब पूरा भयो । अब बाबालाई याद गर्नु छ । अब बेहदका बाबाले तिमीलाई बेहदको वर्सा दिनुहुन्छ, त्यसैले खुशी हुन्छ । कसैलाई राम्रो लगन लाग्छ, कसैलाई धेरै कम । छ धेरै सहज ।

गीताको शुरूमा र अन्त्यमा मनमनाभव अक्षर छ । यो त्यही गीता प्रसङ्ग (एपीसोड) हो । केवल कृष्णको नाम राखिदिएका छन् । भक्ति मार्गमा जति पनि दृष्टान्त आदि छन् ती सबै यसै समयका हुन् । भक्ति मार्गमा कसैले यस्तो भन्दैन कि देहको भान पनि छोड, आफूलाई आत्मा सम्भ । यहाँ तिमीलाई यो शिक्षा बाबा आउने बित्तिकै दिनु हुन्छ । यो निश्चय छ- देवी-देवता धर्मको स्थापना हामीद्वारा नै भइरहेको छ । राजधानी पनि स्थापना भइरहेको छ । यसमा लडाई आदिको कुनै कुरा छैन । बाबा अब तिमीलाई पवित्रता सिकाउनुहुन्छ, त्यो पनि आधाकल्प कायम रहनेछ । वहाँ रावण राज्य नै हुँदैन । विकारहरूमाथि तिमीले अब विजय प्राप्त गरिरहेका छौ । तिमी जान्दछौ- हामीले हुबहु कल्प पहिले जसरी राजधानी स्थापना गरेका थियौं, अहिले फेरि गरिरहेका छौं । हाम्रो लागि यो पुरानो दुनियाँ खत्तम हुनेवाला छ । ड्रामाको चक्र घुमिरहन्छ । त्यहाँ सुनै सुन हुनेछ । जो थियो, त्यो फेरि हुनेछ । यसमा अल्मलिने कुरा छैन । माया मच्छन्दरको खेल देखाउँछन् । ध्यानमा सुनको ईँटा देख्यो । तिमी पनि बैकुण्ठमा सुनको महल देख्दछौ । त्यहाँको चीज तिमीले यहाँ ल्याउन सक्दैनौ । यो हो साक्षात्कार ।

भक्तिमा तिमीले यी कुराहरूलाई जान्दैनथ्यौ । अब बाबा भन्नुहुन्छ— म आएको छु तिमीलाई लिएर जानको लागि । तिमी विना बेचैन हुन्छ । जब समय आउँछ तब मलाई बेचैन हुन्छ— गइहालौं, बच्चाहरू धेरै दुःखी छन्, पुकार्छन् । दया लाग्छ— अब जाऊँ । ड्रामामा जब समय हुन्छ तब ख्याल हुन्छ— अब जाऊँ । नाटक देखाउँछन् विष्णु अवतरण । तर विष्णु अवतरण त हुँदै हुँदैन । दिन प्रतिदिन मानिसहरूको बुद्धि खत्तम हुँदै जान्छ । केही पनि समझमा आउँदैन । आत्मा पतित बनेको छ । अब बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, पावन बन्यौ भने रामराज्य हुनेछ । रामलाई जान्दैनन् । शिवको पूजा जो गरिन्छ, उनलाई राम भनिदैन । शिवबाबा भनेमा शोभा हुन्छ । भक्तिमा कुनै रस छैन । तिमीलाई अब रस आउँछ । बाबा स्वयम् भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, म तिमीलाई लिनको लागि आएको हुँ । फेरि तिम्रो आत्मा वहाँबाट आफैं सुखधाममा आउनेछ । वहाँ तिम्रो साथी बन्ने छैन । आफ्नो अवस्था अनुसार तिम्रो आत्मा गएर अर्को शरीरमा, गर्भमा प्रवेश गर्नेछ । देखाउँछन्— सागरमा पिपलको पातमाथि श्रीकृष्ण आए । सागरको त कुरा होइन । गर्भमा बडो आरामसँग रहन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— म गर्भमा जान्छु । म त प्रवेश गर्छु । म बच्चा बन्दिनँ । मेरो सट्टा कृष्णलाई बच्चा सम्भरेर दिल बहलाउँछन् । सम्भन्छन्— कृष्णले ज्ञान दिए, यसैले उनलाई धेरै प्यार गर्छन् । मैले सबैलाई साथमा लिएर जान्छु । फेरि तिमीलाई पठाइदिन्छु । फेरि मेरो पार्ट पूरा हुन्छ । आधा कल्प कुनै पार्ट हुँदैन । फेरि भक्ति मार्गमा पार्ट शुरू हुन्छ । यो पनि ड्रामा बनेको छ ।

अब बच्चाहरूलाई ज्ञान बुझ्न र बुझाउन त सहज छ । अरूलाई सुनायौ भने खुशी हुनेछ अनि पद पनि उँच पाउनेछौ । यहाँ बसेर सुन्न त राम्रो लाग्छ । बाहिर गएपछि भुलिहाल्छन् । मानौं पिञ्जराको पंछी (जेल बर्ड) हुन्छन् । कुनै न कुनै अनुचित काम गरेर जेलमा गइरहन्छन् । तिम्रो पनि यस्तै हालत हुन्छ । गर्भमा प्रतिज्ञा (अन्जाम) गर्छन् फेरि जहाँको तहीं रहन्छ । यी सबै कुरा बनाइएका छन् ताकि मानिसहरूले कुनै पाप कर्म नगरुन् । आत्माले संस्कार आफ्नो साथ लिएर जान्छ । त्यसैले कोही वाल्यावस्थाबाटै पण्डित बन्छन् । मानिसहरूले सम्भन्छन्— आत्मा निर्लेप छ । तर आत्मा निर्लेप छैन । राम्रो वा नराम्रो संस्कार आत्माले नै लिएर जान्छ तब नै कर्मको भोगाइ हुन्छ । अहिले तिमी पवित्र संस्कार लिएर जान्छौ । तिमी पढेर फेरि पद प्राप्त गर्दछौ । बाबा त सारा आत्माहरूको जमातलाई फर्काएर लिएर जानुहुन्छ । बाँकी थोरै रहन्छन् । ती अन्तिममा आउँदै रहन्छन् । रहन्छन् पनि उनै जसको अन्तिममा आउनु छ । माला हो नि । नम्बरवार बन्छन् । बाँकी जो अन्तिममा बन्नेछन्, उनीहरू स्वर्गमा पनि अन्तिममा आउनेछन् । बाबा कति राम्रोसँग सम्भाउनुहुन्छ, कसैलाई धारणा हुन्छ, कसैलाई हुँदैन । अवस्था यस्तो भएमा पद पनि यस्तै मिल्छ । तिमी बच्चाहरूलाई दयावान्, कल्याणकारी बन्नुपर्छ । ड्रामा यस्तै बनेको छ । दोष कसैलाई दिन मिल्दैन । कल्प पहिले जति पढाइ पढेको थियो होला, उति नै पढ्नेछ । धेरै पढ्ने छैन । जति पुरुषार्थ गराए पनि, कुनै परिवर्तन हुँदैन । परिवर्तन त तब हुनेछ जब कसैलाई सुनाउनेछ । नम्बरवार त छन् नै । कहाँ राजा (राव), कहाँ कंगाल (रंक) ! यो अविनाशी ज्ञान-रत्नले राजा (राव), बनाउँछ । यदि पुरुषार्थ गर्दैनन् भने त कंगाल (रंक) बन्नेछन् । यो बेहदको स्कुल हो । यसमा फस्ट, सेकेण्ड, थर्ड हुन्छन् । भक्तिमा पढाइको कुरा हुँदैन । त्यहाँ हुन्छ तल उत्रिने कुरा । शोभायमान धेरै हुन्छ । भयाली (भाँभ) बजाउँछन्, स्तुति (महिमा) गर्छन्, यहाँ त शान्तमा रहनु छ । भजन आदि केही छैन । तिमीले आधाकल्प भक्ति गर्नु । भक्तिको कति आडम्बर (शो) छ । सबैको आ-आफ्नो भूमिका छ । कुनै गिर्छन्, कुनै चढ्छन्, कुनैको तकदिरमा राम्रो, कुनैको कम । पुरुषार्थ त बाबा एकरस गराउनु हुन्छ । पढाइ पनि एकरस छ भने शिक्षक पनि एक हुनुहुन्छ । बाँकी सबै हुन् मास्टर । कुनै ठूलो व्यक्तिले भन्यो— फर्सद छैन, भन— घरमा आएर पढाऊँ ? किनकि उनलाई त आफ्नो अहंकार रहन्छ । एकलाई हात लिएपछि अरूलाई पनि प्रभाव पर्छ । यदि उसले कसैलाई यो ज्ञान राम्रो छ भनेमा भन्नेछन्— यसलाई पनि ब्रह्माकुमारीहरूको सङ्ग लागेछ, यसैले केवल राम्रो छ भनिदिन्छन् । बच्चाहरूमा योगको शक्ति (पावर) राम्रो चाहिन्छ । ज्ञान तरवारमा योगको धार चाहिन्छ । प्रसन्नचित्त र योगी छ भने नाम प्रख्यात हुनेछ । नम्बरवार त छन् । राजधानी बन्नु छ । बाबा भन्नुहुन्छ— धारणा त धेरै सहज छ । बाबालाई जति याद गर्नेछौ उति प्रेम रहनेछ । आकर्षण हुनेछ । सियो साफ छ भने चुम्बकतर्फ खिचिन्छ । खिया (कट) छ भने खिचिँदैन । यो पनि यस्तै हो । तिमी साफ हुन्छौ भने पहिलो नम्बरमा आइपुग्नेछौ । बाबाको यादबाट खिया (कट) निस्कनेछ ।

गायन पनि छ— बलिहारी गुरु हजुरको... यसैले भन्दछन्— गुरु ब्रह्मा, गुरु विष्णु... त्यहाँ सगाई गराउनेवाला गुरु मनुष्य हुन्छन् । तिमीले सगाई शिवसँग गरेका छौ, न कि ब्रह्मासँग । त्यसैले याद पनि शिवलाई नै गर्नुपर्छ । दलालको चित्रको जरूरत छैन । सगाई पक्का भइसक्यो फेरि एक-अर्कालाई याद गरिरहन्छन्, त्यसैले यिनलाई पनि दलाली मिल्दछ । सगाईको पनि मिल्छ हैन ? दोस्रो, फेरि यिनमा प्रवेश गर्नुहुन्छ, लोन लिनुहुन्छ, त्यसैले उहाँले पनि आकर्षण गर्नुहुन्छ । बच्चाहरूलाई पनि सम्झाउनुहुन्छ— जति तिमीले धेरैलाई कल्याण गर्नेछौ उति तिमीलाई फल (उजुरा) मिल्छ । यो हो ज्ञानको कुरा । अरूलाई ज्ञान दिइराखेमा आशीर्वाद मिल्छ । पैसा दिनुपर्ने आवश्यकता छैन । मम्माको पासमा केही पैसा थिएन, तर धेरैको कल्याण गरिन् । ड्रामामा हरेकको पार्ट छ । कोही धनवान्ले धन दिन्छन्, म्यूजियम बनाउँछन् भने धेरैको आशीर्वाद मिल्छ । राम्रो धनवान्को पद मिल्छ । धनवान्हरूको पासमा दास-दासीहरू धेरै हुन्छन् । प्रजाहरूमा धनवान्को पासमा धेरै धन रहन्छ भने फेरि उनीहरूबाट लोन (ऋण) लिने गर्छन् । धनवान् बन्नु पनि राम्रो हो । त्यो पनि गरिबहरू नै धनवान् बन्दछन् । बाँकी धनवान्हरूमा हिम्मत कहाँ ! यस ब्रह्माले तुरुन्तै सबैथोक दिइहाले । भन्दछन्— हात जसको यस्तो... (दिनेवाला) । बाबाले प्रवेश गर्नुभयो, तब सबैथोक छुटाइदिनुभयो । कराँचीमा तिमी कसरी रहेका थियौ । ठूला-ठूला घर, मोटर, बस आदि सबैकुरा थिए । अब बाबा भन्नुहुन्छ— आत्म-अभिमानि बन । कति नशा चढ्नुपर्छ— भगवान्ले हामीलाई पढाउनुहुन्छ ! बाबा तिमीलाई अथाह खजाना दिनुहुन्छ । तिमी धारणा गर्दैनौ । लिने दम (साहस) छैन । श्रीमत्मा चल्दैनौ । बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, आफ्नो भोली भर । भक्तहरूले त शंकरको अगाडि गएर भन्छन्— भोली भरिदेऊ । बाबा यहाँ धेरैको भोली भर्नुहुन्छ । बाहिर गएपछि खाली हुन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीलाई धेरै भारी खजाना दिन्छु । ज्ञान-रत्नहरूबाट भोली भरेर दिन्छु । फेरि पनि भोली भर्नमा नम्बरवार छन् । त्यो फेरि दान पनि गर्छन्, सबैलाई प्रिय पनि लाग्छ । छैन भने के दिन्छन् ?

तिमीले ८४ जन्मको चक्रलाई राम्रोसँग बुझ्नु र बुझाउनु छ । बाँकी मेहनत छ योगको । अब तिमी युद्धको मैदानमा छौ । मायामाथि विजय प्राप्त गर्नको लागि लड्दछौ । फेल भएमा चन्द्रवंशीमा जानेछौ । यो समझको कुरा हो । बच्चाहरूलाई धेरै खुशी हुनुपर्छ— बाबा, हजुरले कति वर्सा दिनुहुन्छ । उठ्दा-बस्दा सारा दिन यो बुद्धिमा रहोस् तब धारणा हुन सक्छ । योग हो मुख्य । योगबाट नै तिमी विश्वलाई पवित्र बनाउँछौ । ज्ञान अनुसार तिमी राज्य गर्छौ । यो पैसा आदि त माटोमा मिल्नेवाला छ । बाँकी यो अविनाशी कमाई त सबै साथमा जानेछ । जो होशियार होलान् उनले भन्दछन्— हामी बाबाबाट पूरा वर्सा लिनेछौ । तकिदरमा छैन भने पाई पैसाको पद पाउनेछन् । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) आफ्नो पढाइ र दैवी गुणहरूको रजिस्टर ठीक राख्नु छ । धेरै मीठो बन्नु छ । हामी ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मण हौं— यस नशामा रहनु छ ।
- २) सर्वको प्यार वा आशीर्वाद प्राप्त गर्नको लागि ज्ञान रत्नहरूबाट आफ्नो भोली भरेर दान गर्नु छ । धेरैको कल्याण गर्ने निमित्त बन्नु छ ।

वरदानः— सेवामा विघ्नहरूलाई उन्नतिको सिँढी सम्भेर अगाडि बढ्नेवाला निर्विघ्न, सच्चा सेवाधारी भव

सेवा ब्राह्मण जीवनलाई सधैं निर्विघ्न बनाउने साधन पनि हो र सेवामा नै विघ्नहरूको परीक्षा (पेपर) पनि धेरै आउँछ । निर्विघ्न सेवाधारीलाई सच्चा सेवाधारी भनिन्छ । विघ्न आउनु, यो पनि ड्रामामा निश्चित छ । आउनु नै छ र आइ नै रहनेछन् किनकि यो विघ्न वा पेपरले अनुभवी बनाउँछ । यसलाई विघ्न नसम्भेर, अनुभवको उन्नति भइरहेको छ— यस भावबाट देख्यौ भने उन्नतिको सिँढी अनुभव हुनेछ अनि अधि बढिरहनेछौ ।

स्लोगनः— विघ्न रूप होइन, विघ्न-विनाशक बन ।